kõlas linna ilmega, kusjuures asend peab olema sobiv turu avaruse säilitamise ja liiklemise suhtes.

Võistlustingimustes nähti ette hoone massiivsete seinte ning põrandatega ja kerge katusega, mis kaetakse süttimatu kattega, kusjuures hoones peavad leiduma järgmised ruumid:

a) 70 lukustatavat, üksteisest traatvõrkseintega eraldatavat kauplemiskohta liha- ja lihasaaduste, piimasaaduste, munade, konservide ja teiste toiduainete müügiks, igaüks pinnaga 7,50 rtm., ja 25 kohta kalamüügiks pinnaga à 9 rtm. Kalakauplejatele määratud ruumid peavad olema eraldatud teistest müügiruumidest kindlate seinte ja lagedega, kerge juurdepääsuga jõele (elava kala pandurite juurde); leti soovitav pikkus: lihaga kauplejaile 2,50 jm, kalakauplejaile 3,00 jm. Kauba juurdetoomine kalakauplejaile on soovitav mitte üle leti.

b) veekindlad keldriruumid panipaikadega kauba hoidmiseks 25 kaupluse jaoks mahuga à 6 kntm. ja 70 kaupluse jaoks à 8 kntm., veekindlad ning isotermiliselt isoleeritavad külmutuskeldrid kala- ja lihamüüjaile; ruum külmutusmasinatele.

c) kaalukoja-ruum turukaupade kaalumiseks, turukontor, panipaigad koristajaile ja asjade hoiuruum. Veeklosetid meestele ja naistele, igaüks istekohaga + pissuaarid.

ERAEHITUSTE JÄRELEVALVE.

Kuni 1934. a. maini ehitusprojektide läbivaatamine toimus esiteks eriteadlaste poolt ja selle järele ehituskomisjonis. Kuna ehituskomisjon, kuhu kuulusid linnanõunik, 8 volinikku, 4 linna eriteadlast, tuletõrje esindaja ja linnaarst, tegelikult ei suutnud kõiki esitatud projekte üksikasjaliselt läbi vaadata, siis Linnavalitsuse otsusega 15. jaanuarist 1932. a. asutati ehitusprojektide läbivaatamiseks komisjon järgmistest eriteadlastest: linnainsener — juhatajana, kaks arhitekti ja maamõõtja — liikmetena. Ehituskomisjonile esitati koosolekul selle eriteadlastekomisjoni poolt juba läbivaadatud projektid ja kanti ette eriteadlaste arvamused. Ehituskomisjoni otsused projektide läbivaatamises enamalt jaolt põhjenesidki eriteadlaste ettekannetel.

Selline kahekordne projektide läbivaatamine tegi asjaajamise pikaldasemaks ja keerulisemaks ning nõudis eriteadlastelt asjata aega läbikaalutud otsuste teistkordsel ettekandmisel. Pealegi killustas üksikute projektide läbivaatamine ehituskomisjoni tööprogrammi, mis seisab tähtsamate linna ehituslikkude probleemide läbitöötamises, nagu seda näeb ette linnavolikogu poolt 20. juunil 1932. a. kinnitatud juhatuskirja.

Tartu III, lk. 124